

й полеміка двох історичних часів – часу літературного першоджерела й часу інтерпретатора.

Список літератури

1. Зубавіна 2007: Зубавіна І. Кінематограф незалежної України: тенденції, фільми, постаті. – Київ, 2007. – С. 10-11.
2. Муратов 2005: Муратов О. Розчахнута брама. – К.: Факт, 2005. – С. 55-66.
3. Хвильовий 1990: Хвильовий М. Сентиментальна історія // Хвильовий М. Твори: У 2 т. – К.: Дніпро, 1990. – Т.1. – С. 487-536.

Тернієвська Євгенія Йосипівна

викладач ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», Україна

АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКОГО ІНФІНІТИВА УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

(НА ПРИКЛАДІ РОМАНУ Ш. БРОНТЕ “ДЖЕЙН ЕЙР”)

Одним із актуальних питань, пов'язаних із проблематикою адекватного перекладу синтаксичних стилістичних прийомів художнього твору, є вживання та відтворення певних граматичних конструкцій українською мовою. Хоча виняток і становлять прості парадигми, які мають семантичні та структурні відповідники в обох мовах, проте точний переклад лексико-граматичних значень (сем) англійських дієслівних парадигм українською мовою не завжди є можливим [3, с. 170].

Так, у процесі перекладу англійського інфінітива треба звернути увагу на те, що вибір відповідника неозначеної форми дієслова в українській мові значною мірою обумовлений деякими чинниками, а саме – формою та іноді функцією інфінітива у реченні. Отже, інфінітив, що функціонує як окрема частина речення має зазвичай відповідні еквіваленти і в українській мові: – *it was cruel to shut me up alone without a candle* [4, с. 20]. – ...було жорстоко замикати мене саму, та ще й без свічки [1, с. 28].

Розглянемо декілька найуживаніших способів перекладу об'єктних інфінітивних конструкцій:

a) за допомогою підрядного речення: – *I went to the door and watched its lamps approach rapidly through the gloom* [4, с. 113]. – Я підійшла до дверей і побачила, як у мороці швидко наближаються його ліхтарі [1, с. 172].

b) за допомогою об'єктного інфінітивного словосполучення, що входить до складного модального дієслівного присудка (як і в англійській мові): – *And still holding my hand she made me rise, and led me into the inner room* [4, с. 198]. – Не випускаючи моєї руки, вона примусила мене встати й повела до вітальні [1, с. 254];

c) за допомогою іменника, що походить від об'єктного інфінітиву (як альтернативний спосіб перекладу) або додатковим реченням: – *Shall I let you hear me sing* [4, с. 95]. – Хочете, я й вам заспіваю [1, с. 145] /почути мій спів;

d) за допомогою фразового (простого) дієслівного присудка: – *The sound of a cough close behind me made me turn my head* [4, с. 23]. – Раптом почула позад себе чийсь кашель [1, с. 44].

Таким чином, переклад об'єктно-інфінітивних конструкцій обумовлений не тільки природою та значенням особового дієслова-присудка, але й синтаксичною функцією, вибором певного відповідника перекладачем та стилістичною метою, яку переслідує автор у реченні [2, с. 18].

Також варто зазначити, що для повного осмислення важливо досконало знати особливості граматичної будови як мови перекладу, так і мови оригіналу, а також стилістичні та прагматичні чинники.

Отже, при аналізі перекладу українською мовою роману "Джейн Ейр" особливої уваги заслуговує розгляд формальних, семантичних та функціональних відмінностей української неозначеної форми дієслова та англійського інфінітива, що зумовлюють застосування граматичних трансформацій при перекладі.

Література

1. Бронте Ш. Джейн Ейр / Шарлотта Бронте. – К.: Дніпро, 1983. – 350 с.
2. Кобринна Н.П. Грамматика английского языка. Синтаксис / Н.П. Кобринна, Е.П. Корнеева. – М.: Просвещение, 1986. – 160 с.
3. Латышев Л.К. Курс перевода: Эквивалентность перевода и способы ее достижения. /Л.К. Латышев. — М.: Международные отношения, 1981. — 248 с.
4. Bronte Ch. Jane Eyre / Charlotte Bronte. – London: Everyman's library, 1991. – 284 p.

Ткаченко Світлана Володимирівна,

ст. викладач Одеського національного політехнічного університету, Україна

ПОТРЕБА В САМОАКТУАЛІЗАЦІЇ І ПРОФЕСІЙНІЙ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ ВИКЛАДАЧА СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

Важливого значення у процесі становлення особистості викладача як суб'єкта педагогічного управління набуває формування позитивних мотивів навчання та здатності до професійної самореалізації.

У зв'язку з важливістю цієї якості було проведено діагностування майбутніх учителів суспільно-гуманітарних дисциплін – 21 студента 2-го курсу Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет ім. К. Д. Ушинського», які навчаються за спеціальністю «Історія».

Потребу в самоактуалізації і професійній самореалізації майбутніх учителів суспільно-гуманітарних дисциплін визначали за методикою «Готовність до саморозвитку» [1, с. 170]. Студенти мали висловити свій погляд щодо 14 запропонованих тверджень, які стосувалися їхніх життєвих прагнень та певних аспектів образу життя. До кожного з тверджень пропонували 2 варіанти відповіді. Студенти висловлювали згоду чи незгоду щодо них. Методика дозволяла виявити кількісне значення готовності до самопізнання (максимальне значення – 7 балів) та готовності до самовдосконалення (максимальне значення – 7 балів). Отримані значення переносили на графік. За двома координатами позначали на графіку точку, яка міститься в одному з квадратів – А, Б, В, Г, що відповідали стану студента в цей час: А – можу самовдосконалюватися, але не хочу знати себе; Б – хочу знати себе і можу самовдосконалюватися; В – не хочу знати себе і не можу змінюватися; Г – хочу знати себе, але не можу змінюватись.